

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 26 czerwca 2015 r.

Poz. 3995

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.217.2015.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zmianami).

orzekam

nieważność § 8 ust. 1 pkt 3 lit. f w zakresie wyrazów „staraniem i na koszt inwestora terenów” uchwały Nr VIII/90/15 Rady Gminy Dopiewo z dnia 25 maja 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie geodezyjnym Gołuski terenu w rejonie ulicy Szkolnej - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 25 maja 2015 roku Rada Gminy Dopiewo podjęła uchwałę Nr VIII/90/15 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie geodezyjnym Gołuski terenu w rejonie ulicy Szkolnej Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 czerwca 2015 roku.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199) art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594 z późn. zm.).

Przepisy ogólne ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w szczególności art. 4 ust. 1, stanowią iż ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ww. zasada podkreślona została ponadto w art. 14 ust. 1 ustawy, odnoszącym się do podejmowania przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu. Szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu zawierają przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy.

W odniesieniu do ww. przepisów ustawy zakwestionować należy wprowadzenie w planie ustaleń § 8 ust. 1 pkt 3 lit. f uchwały, gdzie wprost wskazano na inwestorów terenów jako na podmioty, które winny własnym staraniem i kosztem zapewnić wymagane standardy akustyczne w odniesieniu do terenów sytuowanych przy drodze krajowej.

Organ nadzoru stwierdza, że w świetle wymogów art. 4 ust. 1, art. 14 ust. 1 czy też art. 15 ustawy, zamieszczenie ich w uchwale stanowi przekroczenie właściwości organów sporządzających i uchwalających plan i nadinterpretację samego celu uchwalania planów, określonego w prawie.

W kontekście ustaleń zawartych w § 8 ust. 1 pkt 3 lit. f uchwały organ nadzoru stwierdza ponadto, że zależności wynikające z sytuowania budynków względem uciążliwości powodowanych przez czynniki zewnętrzne określone zostały w przepisach § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75 Poz. 690 z późn. zm.), zgodnie z którymi „budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości

określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwość poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych”. W pierwszym rzędzie zauważyć należy, że ww. przepisy nie zawierają obowiązku podmiotowego, w zakresie konieczności spełnienia norm w nich zawartych, a nadto - zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.) - są przepisami techniczno - budowlanymi, od których - w myśl art. 9 ust. 1 tejże ustawy - w przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się odstępstwo. Plan zagospodarowania przestrzennego kształtuje zasady zagospodarowania terenu określając jego przeznaczenie. Przeznaczenie terenu pod zabudowę produkcyjną, składów i magazynów oraz zabudowę usługową nie jest równoznaczne z naruszeniem § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, nakazującym wznoszenie budynków z przeznaczeniem na pobyt ludzi poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości, bowiem o usytuowaniu budynku na gruncie przesądza się w odrębnym postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek